

[Hans Hækkerup]

ningen i hovedstadsområdet, ligesom medlemmerne får direkte ansvar over for vælgerne. Betydningen af dette understreges også af, at hovedstadsrådet administrerer et budget på 1,5 mia kr., hvoraf en stor del betales af hovedstadsrådets borgere over de kommunale skatter, ligesom den kollektive trafik spiller en stor rolle i mange borgeres dagligdag.

Indføres der direkte valg til hovedstadsrådet, er det også oplagt at ændre den nuværende finansieringsordning til en direkte skatteudskrivning, således at det kommer til at fremgå af skattebilletten, med hvilken procent den enkelte borger bidrager til hovedstadsrådet.

Jeg skal afslutningsvis udtrykke min forhåbning om, at det i den kommende folketingssamling vil være muligt at samle et bredt flertal for at videreføre hovedstadsrådet i dets nuværende skikkelse, men med et direkte ansvar over for vælgerne.

Svend Erik Hovmand (V):

Må jeg allerførst sige ministeren tak for en overskuelig redegørelse. Den giver dels et resumé af betænkningen om hovedstadsrådets struktur og opgaver, dels regeringens syn på hovedstadsrådets fremtid. Det fremgår af denne sidste del af ministerens redegørelse, at regeringen ønsker, at hovedstadsrådet skal fortsætte, og at rådet stort set skal spille den samme rolle i fremtiden, som det gør i dag. Den eneste reelle ændring er, at regeringen ønsker indført direkte valg. Vi har hermed fået en klar tilkendegivelse, om end den ikke er fastlåst, hvilket jeg er taknemlig for.

Må jeg dernæst sige, at det ud over embedsmændenes syn på, hvordan hovedstadsrådet har forvaltet de opgaver, det er blevet pålagt, måske også kunne have været af værdi at høre deres mening om og synspunkter på, hvordan problemerne ellers kunne have været løst. For én, der som jeg bor uden for hovedstadsregionen, forekommer det i alt fald stadig væk lidt uforståeligt, at man ikke i denne del af landet kunne have samme kommunale struktur som i det øvrige land, naturligvis suppleret med de nødvendige samarbejdsorganer på enkelte klart afgrænsede områder, der måtte være behov for.

I venstre er vi af den opfattelse, at hvis hovedstadsområdet skal fortsætte med at have et overordnet fælleskommunalt organ, skal det i alt fald ikke udbygges eller videreudbygges til et storamt. Hvis man ønsker at fastholde, at der skal være et hovedstadsråd, skal det alene tage sig af de opgaver, der er af helt overordnet og helt koordinerende art.

Alene af den grund går vi imod indførelse af direkte valg. Vi gør det også af en række andre grunde. Gennemførte man direkte valg, ville man nemlig ikke alene cementere og yderligere understrege, at hovedstadsrådet skulle have en status som et overordnet organ. Man ville også komme i den situation, at de, der er direkte valgt, kunne sidde og træffe beslutninger om forskellige aktiviteter uden at have et ansvar for at skulle tilvejebringe de nødvendige midler hertil.

Det følger næsten af det, jeg allerede har sagt, at vi i venstre også er modstandere af at tillægge hovedstadsrådet flere opgaver eller flere beføjelser. Tværtimod ønsker vi lovtæktens ministerbeføjelse om mulighed for at tilføre nye opgaver – det er lovens § 14 – helt fjernet fra teksten. Herudover ønsker vi en lang række af de opgaver, hovedstadsrådet i dag står for, overført, eller skal vi sige tilbageført til de amter og de kommuner, hvor de kom fra, og hvor de rettelig hører hjemme. Hovedstadsrådet er i alt for vid udstrækning blevet inddraget i enkeltsagsbehandlingen i forbindelse med godkendelses- og tilladelsesordninger. Det gælder navnlig inden for planlægnings- og miljøbeskyttelseslovgivningen, men det gælder også fredningssager, råstofsager, vejsager m. v., ligesom planlægningsopgaverne er blevet udvidet med detailkortlægnings- og detailplanlægningsopgaver, hvor rådets rolle i stedet alene bør være af overordnet koordinerende art.

Venstre har på en række områder søgt at modvirke tendensen til at tillægge hovedstadsrådet flere opgaver. Jeg kan f. eks. pege på ændringer i vejloven, som blev vedtaget, og på ændringer i by- og landzoneloven, som vi fik gennemført i dette forår, og som betyder, at zonelovskompetencen overgår til kommunerne, når kommuneplanen er i hus.

Vi underkender ikke, at der er et behov for en overordnet koordinering på en række områder. Behovet synes særlig udtalt på sygehusområdet, på vandplanlægningsområdet